

λαχού παρὰ τὰς ὁδοὺς. Οὕτως εἰς Παρισίους ὑπῆρχον κατὰ τὸ 1860 πεφουτευμένοι εἰς τὰς πλατείας αὐτῶν 148,000 καστανεῶν, ἐξ ὧν μία, ἢ ἐν τῷ κήπῳ Τουίλλερῦ, ἢ καλουμένη *κασταρέα τῆς 20 Μαρτίου* (Chataigne du 20 Mars), εἶνε περίφημος, διότι ἐπιστεύετο, ὅτι ὄταν κατὰ τὴν 20 Μαρτίου εἶχε φύλλα, ἦτο καλὸν σημεῖον διὰ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Βοναπάρτου.

Σ. Μ.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ

μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων πόλεων. 1

Ἀθῆναι	0 0 0	Δουβλίον	9 59 42 π.μ.
Ἰθωνοί	11 24 24 π.μ.	Γρηγόριον	10 25 4 "
Ἀμοργός	0 9 36 μ.μ.	Μυσαλία	10 46 39 "
Κωνσταντ.	20 45	Μόσχα	0 55 31 μ.μ.
Πετρούπ.	0 26 18 μ.μ.	Τουρίνον	10 55 53 π.μ.
Βιέννη	11 30 39 π.μ.	Βενετία	11 14 30 "
Βερολίον	11 18 39 "	Ἄγρ. Καλῆς	(11 39 0 π.μ.
Βρυξέλλαι	10 42 33 "	Ἐλπίδος)
Παρίσι	10 34 25 "	Μαδρίτ.	3 46 2 "
Λονδίνον	10 24 37 "	Μελβούρν	(8 5 0 μ.μ.
Κοπενάγη	11 15 24 "	Ἀδερβιάς)
Στοχόλμη	11 37 18 "	Κουσεβέκη	5 40 15 π.μ.
Μαδρίτη	10 10 19 "	Ῥίον Ἰανέρον	7 32 28 "
Λισαβών	9 48 28 "	Σαντ. Χιλί	5 42 22 "
Ῥώμη	11 14 59 "	Σινδνέυ Ἀδ-	(8 30 4 μ.μ.
Νεάπολις	11 22 3 "	στραλίας)	
Χριστιανία	11 7 59 "	Βασιγκτόν	5 16 53 π.μ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Οἱ Ἕλληνας, ἂν θέλωμεν νὰ ὀνομαζώμεθα λαὸς πολιτισμένος, πρέπει καὶ εἰς τὰς καλὰς τέχνας ὄχι παρέργως νὰ προσέξωμεν. Ὁ βίος ὅλος εἶναι ἄχαρις ἄνευ αὐτῶν, τὸ ἦθος τῶν πολιτῶν γίνεται οὐ μόνον χυδαῖον, ἀλλὰ καὶ στρυφνόν, ἀνεπισκεπτόν, θίσιον, ἐάρβαρον ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὅπου δὲν σπουδάζονται αἱ καλαὶ τέχναι. Ἐνθυμούμεθα πολλὰκις τοὺς στίχους τοὺς ὁποίους ὁ Βδελυκλέων (παρ' Ἀριστοφάνει ἐν τοῖς Σφηξί) λέγει πρὸς τὸν πρίνονον, τὸν στρυφνόν καὶ αἰωνίως φιλόδικον πατέρα του:

Ἐγρὸν γύλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στραβάσπιν,
ἐπειτ' ἐπαίνεσάν τι τῶν χαλκωμάτων,
ὄσφρην θεάσαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαυμάσον.

Μὰς φαίνεται, ὅτι ἔπρεπε οἱ στίχοι οὗτοι συχὰ νὰ λέγονται εἰς ἡμᾶς, ὀλίγον μόνον μεταπλαττόμενοι, ὡς ἐξῆς περίπου: Κάτοικε τῶν Ἀθηνῶν, τῆς πρωτεύουσος τοῦ μικροῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου, παῦσαι ὄλην τὴν ἡμέραν ἀναγινώσκων τὴν *Στοὰν* καὶ τὴν *Παλιγγεσίαν*, παραίτησε, παρακαλῶ, πρὸς στιγμήν τὰ θρανία τῆς Ὠραίας Ἑλλάδος καὶ τοῦ Χάρτα, μὴ ἐρίζης ἀκατάπαυστα περὶ νομοσχεδίων καὶ ὑπουργείων, ἀλλὰ ὑπάγε ὀλίγον καὶ εἰς τὸ Θησεῖον, ἵνα ἴδῃς τοὺς ἐκεῖ πενθοῦντας ἐν τῇ μονῳτικῇ καὶ ἐρημίᾳ τῶν παλαιοῦς λίθους, ἐπισκεφθῆτι καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον ἢ κανένα φίλον σου ζωγράφον ἢ γλύπτην, ἵνα ἴδῃς καμμίαν εἰκόνα ἢ προτομήν ἢ λάβε καὶ τὴν κόπην τὸν ἠράκλειον ν' ἀναβῆς καὶ εἰς τὴν

Ἀκρόπολιν, καὶ χάσε κ' ἐκεῖ καμμίαν ὄραν, θεώμενος τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων σου ἐνσωματωθεῖσαν εἰς τὰ μάρμαρα ἰδέαν τοῦ κάλλους. Τόλμησον ταῦτα. Τὰ δὲ πολιτικά σου, τὰ ὁποῖα νοσοῦσιν ὁμολογουμένως, ἴσως θὰ θεραπευθῶσιν εὐκολώτερον καὶ αὐτὰ, ἂν ὀλιγώτεροι καὶ ἐπιτηδείτεροι πρὸς τοῦτο συζητῶσιν αὐτὰ, καὶ ἐτι ὀλιγώτεροι προσέρχωνται εἰς τὴν ἔμπρακτον θεραπείαν των. «Πολλῶν ἱατρῶν εἰσοδός μ' ἀπόλεσε.» Σὺ δὲ τρέφε σεαυτὸν καὶ ἐπὶ ἄλλα φρονίσματα' περιεργάσου καὶ ἄλλας ὄψεις ἐπὶ τοῦ βίου τοῦ ἐθνικοῦ, θέλησον καὶ κατ' ἄλλο τι νὰ δοκιμάσῃς τὰς δυνάμεις σου, γύμνασον τὸ ὄμμα σου καὶ τὸν νοῦν εἰς τὴν θέαν τῶν καλλονῶν τῆς φύσεως καὶ τῆς τέχνης, καὶ δὲν θὰ μετανοήσῃς. Ἡ ἰδέα τοῦ κάλλους ἔχει, λέγουσιν, ἀδελφὴν τὴν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ δικαίου, καὶ θὰ εἰσχωρήσῃ καὶ αὐτὴ ὁμοῦ εἰς τὴν ψυχὴν σου καὶ θὰ ρυθμισθῇ οὕτω τὸ ἦθος σου, οἷον πρέπει νὰ εἶναι πρὸς παραγωγήν τε ἄμα καὶ ἀπόλαυσιν πολιτικῆς ἐλευθερίας καὶ εὐνομίας. Συγκροτήσας δὲ οὕτω βίον πολυμερῆ, ἰσχυρόν, πλούσιον καὶ τερπνόν, θὰ αἰσθανθῆς τὰς δυνάμεις σου τὰς ποικίλας, θὰ ἴδῃς αὐτὰς ἐνεργοὺς, θὰ τὰς ἴδωσι δὲ καὶ ἄλλοι παρὰ σέ, καὶ θὰ τὰς ἀναγνωρίσωσι' καὶ τότε δὲν θὰ εἶναι εὐκολον εἰς τὸν τυχόντα νὰ σέ ἄγῃ ὅπου θέλει ἀπὸ τῆς ῥίνος, ἀλλὰ μόνος σὺ, δυνατὸς, θὰ βαίνῃς ὅπου δίκαιον, ὅπου ἢ δόξα τῶν ἀπαραμίλλων προγόνων σου σέ καλεῖ.—Ἐνθυμούμαι ὡσαύτως συχὰ καὶ τὸν Γερμανὸν ποιητὴν Γκέτε, ὅστις ἔλεγε: Θεωρῶ χαμένην τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν δὲν ἴδω ἐν καλῶν εἰκόνισμα, δὲν ἀκούσω ἐν καλῶν μουσικῆς μέλος, δὲν ἀναγνώσω ἐν καλῶν ποιημάτων. Ἀλλὰ τοῦτο πόσοι τῶν ἡμετέρων ἐν Ἀθήναις δύναται ἢ θέλουσι νὰ εἴπωσιν; οἷτινες κατατριβόμενοι εἰς ἄζηλα ἀσχολήματα, διὰ τὰ καλὰ καὶ χρειώδη δὲν εὐκαιροῦσι, καὶ ἐν τούτοις παρέρχεται ὁ καιρὸς ὁ πολῦτιμος τῆς γενικῆς ἀναπλάσεως τῶν ἠθῶν καὶ ἑξέων μας, τὸ ἔθνος μένει ἄμοιρον πολλῶν ἀγαθῶν, ὁ βίος ἡμῶν ὁ καθ' ἡμέραν ἀποβαίνει πενιχρὸς καὶ μονομερῆς. (Σ. Α. Κουμανούδης).

* * Ἀδύνατον εἶνε νὰ κορέσῃ τις πονηρὰν ἐπιθυμίαν ἄλλως ἢ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς εὐδαιμονίας του. (Κ^α Necker).

* * Ἀδίκως συγκρίνεται ὁ βίος πρὸς συμπόσιον, ἀφοῦ ἀντὶ τῶν γλυκυσμάτων παρατίθενται ἡμῖν εἰς τὸ τέλος αἱ πικραῖαι.

Τὸν ἀραιότερον πληθυσμὸν ἐν Εὐρώπῃ ἔχει μετὰ τὴν Ἰσπανίαν ἢ Γαλλίαν. Πρῶτον αἴτιον τῆς ὀλιγανθρωπίας εἶνε οἱ ἐπανειλημμένοι πόλεμοι, οὗς ἢ Γαλλία ἐπολέμησεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς νῦν ἑκατονταετηρίδος. Ἐπὶ τῆς πρώτης μόνον αὐτοκρατορίας ἐθυσιάσθησαν 2,000,000 ἀνδρῶν!

1. Ἄπολλος Ἡμερόλογον 1877.